

W. SZWARC (Wrocław)

*UWAGI O PRACY A. ŚNIATYCKIEGO
 „ZAGADNIENIE TRANSPORTOWE DLA ZMIENNYCH FUNKCJI
 POPYTU I PODAŻY”*

A. Śniatycki ([3]) rozważa w 7 tomie Zastosowań Matematyki zagadnienie transportowe, w którym popyty i podaże są funkcjami jednego lub więcej parametrów rzeczywistych. Problem ten jest szczególnym przypadkiem parametrycznego zagadnienia programowania liniowego rozwiązanego w 1954 r. przez W. Orchard-Haysa ([2]). Czytelnik nie znajduje w pracy Śniatyckiego wyraźnie sformułowanej metody rozwiązania tego zagadnienia; można się jedynie jej domyślać śledząc tok rozwiązania 2 przykładów (str. 299-305), a także z podanego na stronie 298 postępowania wyznaczającego bazę optymalną.

We wstępie cytowanej pracy ([3], str. 291-292) autor pisze: „W pracy została podana nowa metoda wyznaczania wyjściowej macierzy przepływów prostsza od metod podanych przez Gassa i Szwarca”. Z dalszego tekstu można się domyślać, że metoda ta polega na znalezieniu optymalnej macierzy kosztów a następnie na wyznaczeniu macierzy przepływów mającej zerowe przepływy w kratkach odpowiadających dodatnim elementom optymalnej macierzy kosztów. Takie postępowanie nie zawsze prowadzi do celu jak to pokażę na dwu przykładach.

Rozpatrzmy przykład zagadnienia transportowego 3×4 o macierzy kosztów z drugiego przykładu z pracy Śniatyckiego (str. 303). Podaże i popyty podane są po prawej stronie i pod macierzą kosztów.

4	2	3	5	3
1	5	6	4	2
3	5	2	3	8
4	2	4	3	

Stosując postępowanie opisane w [3] na str. 298 otrzymujemy następującą optymalną macierz kosztów (por. str. 303).

$$[c_{ij}]_1 = \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline 6 & 0 & 0 & 4 \\ \hline 0 & 0 & 0 & 0 \\ \hline 6 & 4 & 0 & 3 \\ \hline \end{array} .$$

Zgodnie z zaleceniem autora mamy teraz rozmieścić wszystkie $x_{ij} \neq 0$ w zerowych kratkach macierzy $[c_{ij}]_1$ z wyjątkiem kratki (2,2). Otrzymamy macierz

$$\{x_{ij}\} = \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline 0 & 2 & 1 & 0 \\ \hline 4 & 0 & -5 & 3 \\ \hline 0 & 0 & 8 & 0 \\ \hline \end{array} ,$$

która nie jest macierzą przepływów, bo $x_{23} = -5$.

Jak widać nie każdej optymalnej macierzy kosztów musi odpowiadać macierz przepływów, jeśli podaże a_i i popyty b_j są stałe.

Rozważmy wobec tego przypadek, gdy a_i oraz b_j są liniowymi funkcjami parametru t . Posłużymy się tutaj macierzą kosztów z przykładu 1 (str. 299).

2	1	5	4	6	$8+3t$
4	3	2	4	5	$4+2t$
5	2	6	2	4	$3+t$
6	3	4	3	3	$6+4t$
$7+2t$	$4+5t$	$5+t$	$2+t$	$3+t$	

Optymalna macierz kosztów (patrz str. 300) jest następująca

0	0	5	3	5
0	0	0	1	2
2	0	5	0	2
2	0	2	0	0

Stosując się do wskazówek autora (str. 300) otrzymujemy macierz

$$\{x_{ij}\} = \begin{array}{|c|c|c|c|c|} \hline 7+2t & 1+t & & & \\ \hline & -1+t & 5+t & & \\ \hline & 4+3t & & -1-2t & \\ \hline & & & 3+3t & 3+t \\ \hline \end{array},$$

która nie jest macierzą przepływów ponieważ nie istnieje takie t dla którego wszystkie $x_{ij} \geq 0$.

Jak widać, postępowanie proponowane przez autora nie gwarantuje i w tym przypadku uzyskania macierzy przepływów. Wynika stąd, że metoda autora, na wyznaczenie rozwiązania wstępnego dla klasycznego zagadnienia transportowego, jak i parametrycznego zagadnienia transportowego nie jest poprawna. Algorytm na str. 298 pozwala jedynie wyznaczyć optymalną macierz kosztów. Do uzyskania tego algorytmu autor potrzebował aż 6 i pół stron tekstu, gdzie wprowadził 16 definicji i 10 twierdzeń. Co gorsza sam algorytm wcale nie jest prosty.

Istnieją znacznie prostsze sposoby otrzymania optymalnej macierzy kosztów, której elementy zerowe utworzą graf spójny. Rozpatrzmy macierz kosztów ([3], str. 299).

-1	2	1	5	4	6
-3	4	3	2	4	5
-2	5	2	6	2	4
-3	6	3	4	3	3

Na tym przykładzie pokażemy jeden ze sposobów wyznaczenia optymalnej macierzy kosztów. Od elementów każdego z wierszy macierzy C odejmujemy odpowiednie liczby tak, by w jakiejś kolumnie uzyskać zera. Niech to będzie kolumna druga. Po odjęciu liczb 1, 3, 2, 3 od poszczególnych wierszy otrzymamy macierz

-1	1	0	0	
1	0	4	3	5
1	0	-1	1	2
3	0	4	0	2
3	0	1	0	0

Następnie odejmujemy od elementów poszczególnych kolumn (z wyjątkiem kolumny drugiej) najmniejsze elementy w tych kolumnach. Otrzymamy macierz

0	0	5	3	5
0	0	0	1	2
2	0	5	0	2
2	0	2	0	0

która jest już optymalną macierzą kosztów (wszystkie elementy są nieujemne i graf utworzony przez elementy zerowe jest spójny). Łatwo wykazać, że takie postępowanie zawsze prowadzi do celu.

W przykładzie drugim autor rozważa przypadek zależności podaży od dwu parametrów x i y , są to ilości jednostek zainwestowanych odpowiednio w zakłady II i III. Zgodnie z założeniem tego przykładu należało przy jego rozwiązywaniu przyjąć jako popyty poszczególnych central funkcje

$$b_1 = 200 + \frac{3}{8}(50x + 40y),$$

$$b_2 = 400 + \frac{1}{8}(50x + 40y),$$

$$b_3 = 700 + \frac{1}{4}(50x + 40y),$$

$$b_4 = 200 + \frac{1}{4}(50x + 40y).$$

Niezależnie od wymienionych błędów merytorycznych wiele do życzenia pozostawia także strona redakcyjna pracy (patrz np. twierdzenie 9, 10, założenie 2 na str. 303) co utrudnia jej czytanie.

Prace cytowane

[1] W. W. Garvin, *Introduction to Linear Programming*, New York 1960, str. 220-231.

[2] W. Orchard-Hays, *Background, development and extensions of the revised simplex method*, Rand Corp. Report RM-1433, 1954 (cytowane według [1]).

[3] A. Śniatycki, *Zagadnienie transportowe dla zmiennych funkcji popytu i podaży*, *Zastosow. Matem.* 7 (1964), str. 291-305.

Praca wpłynęła 1. 12. 1964

В. ШВАРЦ (Вроцлав)

**ЗАМЕЧАНИЯ О РАБОТЕ А. СНЯТЫЦКОГО
„ТРАНСПОРТНЫЕ ЗАДАЧИ ПЕРЕМЕННЫХ ФУНКЦИЙ СПРОСА
И ПРЕДЛОЖЕНИЯ”**

РЕЗЮМЕ

В заметке указано на некоторые ошибки в работе А. Снятыцкого [3]. В этой работе нет полного метода решения параметрической транспортной задачи.

W. SZWARC (Wrocław)

**REMARKS ON THE PAPER BY A. ŚNIATYCKI
“TRANSPORT PROBLEMS FOR VARIABLE FUNCTIONS
OF DEMAND AND SUPPLY”**

SUMMARY

In the note author has pointed out some errors in the paper by A. Śniatycki. The paper [3] does not contain a complete method of solving the parametric transportation problem.
